

Și eu am ascultat Arcadia...

Aparent mai puțin pretențios ca formulă de adresare instrumentală, genul cameral reliefează esența comuniunii unui număr variabil de voci individuale care se susțin, se completează, se dezvoltă în această stare de interdependență plurivocă. Este o tipologie de relații care se întrepătrund într-un angrenaj armonios structurat, ale cărui componente – variabile ca număr și ca rol funcțional – își afirmă individualitatea în interiorul unei coeziuni care le evidențiază dinamismul și le valorifică particularitățile timbrale. Prin intermediul lor, întreaga arhitectură sonoră dobândește strălucire, cursivitate temporală, o paletă coloristică variată și, ca un corolar, un impact sporit asupra receptorului, care-i va aprecia intimitatea modului de adresare dar și

anvergura combinațiilor instrumentale, cu cât mai dificile și mai rafinate cu atât mai elogiate.

Înființat cu un deceniu în urmă la Academia clujeană "Gheorghe Dima", cvartetul de coarde **Arcadia** are deja la activ două CD-uri înregistrate sub sigla caselor de discuri Fontenay Classics și Orchid Classics, cuprinzând lucrări de Mendelssohn, Brahms și, respectiv, Janacek, precum și o transmisiune în direct a concertului susținut pe scena Wigmore Hall în martie 2015. Laureat deja la prestigioase competiții internaționale (Osaka International Chamber Music Competition, Wigmore Hall London International String Quartet Competition, Almere International Chamber Music Competition, International Chamber Music Competition Hamburg), după o evoluție calitativă spectaculoasă care le-a deschis drumul afirmării internaționale – probate în decursul numeroaselor turnee pe trei continente – formația a fost invitată, în aprilie 2015, să devină cvartet în rezidență la Centrul Național de Artă "Tinerimea Română" din București.

Doar în stagiunea 2015-2016, Ana Török (vioară), Răsvan Dumitru (vioară), Traian Boală (violă) și Zsolt Török (violoncel) au revenit cu un turneu de 14 concerte în Scoția și Regatul Unit și cu numeroase apariții în cadrul unor festivaluri europene, printre care Musikfestival Rheinhessen, Grafenegg Festival, Silver Lyre Festival din Sankt Petersburg, Euroarts Festival din

Praga, Aldeburgh Festival. Recitalul lor din 17 mai susținut la Palatul Tinerimea Română (prefațat de directorul artistic al instituției, reputatul violoncelist și profesor Marin Cazacu), urmat, imediat, de alte două evoluții pe podiumuri din Germania și Austria, a avut în program opusuri semnate de Franz Schubert (Cvartetul nr.12 în do minor, "Quartettsatz"), Joseph Haydn (Cvartetul nr.23 în fa minor, op.20 nr.5) și Claude Debussy (Cvartetul în sol minor, op.10), trasând jaloanele a tot atâtea curente importante din istoria muzicii.

Geneză, Evoluție și Inovație, titulatura acestui recital, reprezintă o aluzie nu doar la cele trei perimetre stilistice cărora le aparțin cvartetele enumerate, ci la procesul de creație însuși, ca laborator conceptual al artistului complet. Este evident că cvartetul de coarde a fost "personalizat" ca gen și, ulterior, stabilizat ca alăturare de tipare formale, de către clasicul Haydn, așa cum neterminatul cvartet schubertian cunoscut ca "Quartettsatz" este considerat ca una din primele lucrări din creația de maturitate a compozitorului, iar unicul cvartet scris de Debussy ca o cotitură importantă în cronologia muzicii de cameră. Ceea ce a caracterizat însă evoluția scenică a cvartetului **Arcadia** în acea seară de mai a fost nu doar puritatea stilistică a interpretării, ci și înveșmântarea ei într-o senzualitate a expresiei aproape carnală. Starea de cântec în care ne-au învăluit cei patru **Arcadieni** derivă, în fapt, din concepția lor asupra repertoriului propus, din nota distinctivă pe care o aduc, în fiecare apariție publică, asupra discursului muzical.

Nu este vorba numai de o re-actualizare, contemporană, a dramaturgiei muzicale a secolelor trecute, investind-o cu propria personalitate artistică, ci chiar de o repunere în discuție a fenomenologiei clasice, romantice, respectiv impresioniste de debut; privite prin prisma unei cercetări minuțioasă a detaliului sonor, paradigmele și sintagmele specifice fiecărui stil își dezvăluie alte și alte conotații subtile ce derivă dintr-o – aparent – banală trăsătură de arcuș care poate aduce instrumentul respectiv într-o postură interactivă, creatoare de noi semnificații. Perimetrul estetic circumscris fiecărui curent în parte poate fi astfel sensibil redimensionat, rezultanta fonică menținând interesul spectatorului la o cotă maximă pe întreg parcursul fluxului muzical.

Poate fi aceasta una din rețetele succesului de public al cvartetului **Arcadia**? Cu siguranță că da, dublată de nivelul ridicat al tehnicii instrumentale, perfecta coeziune a liniilor expresive, capacitatea de a metamorfoza cu lejeritate actul interpretativ într-un gest rafinat și totodată dramatic, generator de emoții.

Alături de spectatorii care l-au apreciat la superlativ, după o asemenea primă experiență și eu îmi doresc să reascult **Arcadia**. Nu doar aici, acasă, ci și în oricare din centrele culturale importante ale lumii, pe care, în mod cert, le vor onora cu aceeași căldură! (Foto: Marius VĂJOAICA)

Loredana BALTAZAR